

Izhaja ob 4. zjutraj.

Stane mesečno Din 25.—; za ino-remstvo Din 40.— neobvyčno.

Oglaš po tarifu.

Uredništvo:

Ljubljana, Knaflcova ulica šte. 57.
Telefon šte. 72, ponoči tudi šte. 34.

JUTRO

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Upravništvo: Ljubljana, Prešernova ulica št. 54. — Telefon št. 36.

Inseratni oddelek: Ljubljana, Prešernova ulica št. 4. — Telefon št. 492

Podružnici: Maribor, Barvarska ulica št. 1. — Celje, Aleksandrova cesta.

Račun pri poštnem ček. zavodu: Ljubljana št. 11.842 — Praha číslo 78.180. Wien, Nr. 105.247.

Ljubljana, 3. marca

V politiki je vse mogoče. Tako je vzkliknil marsikdo, ki je danes čital govor g. Puclja v Narodni skupščini. Ta govor je nasprotstvo tega, kar se je dogajalo še pred dobrim mesecem. Takrat smo videli g. Puclja na strani onih, ki jih je včeraj postavil na sramotni oder. Spokorjeno g. Puclj sedaj priznava, da je bil prej v zmoti in obžaluje, da je delal tako politiko.

Napredni stvar je še malokdo prizadejal toliko škode kakor g. Puclj s svojo ministrsko politiko. Njegova deviza je bila uničiti in izkoreniniti SDS kot nositeljico in prvobornilko napredne misli v Sloveniji, saj je po svojem odstopu kot minister dal slovesno izjavo, da je njegova zgodovinska zasluga, da je kot minister gonil in tepel SDS. Ako bi bil g. Puclj vodil drugačno politiko, bi bilo lahko v Sloveniji marsikaj drugače. Trgovsko-obrtna zbornica je bila nezakonito razpuščena na željo klerikalcev po njegovi zaslugi, na njegov pritisk je ostala ljubljanska občina brez občinskega sveta. Po krivdi gotovih pristašev g. Puclja in pod njegovo zaščito se je strankarsko zlorabljal kriza »Slavenske banke« proti SDS, mesto da bi se v interesu splošnega slovenskega gospodarstva pospešila mirna likvidacija tega nepoličnega in samo ekonomskega vprašanja. Obilne volitve bi povsem drugače izpadle v Sloveniji in bi mogli imeti naprednjaki v ljubljanski skupščini čez dvajset mandatov mesto 12, ako bi politika g. Puclja ne bila vzdrževala in netila medsebojnega klanja naprednih Slovencev. Vse druge neštete škode in krivice, ki jih je zlasti s favoriziranjem klerikalcev na službenih mestih, prizadejal režim RR, niti ne omenjamo.

S stališča slovenskih naprednih interesov smo vedno pozdravljali vsak pojav, ki je bil usmerjen v podkrepitev skupne napredne stvari, pa naj je prihajal od katerekoli strani. Ničesar nas ni bolj bolelo, kakor to, če so predstavniki naprednih slovenskih struj nastopali kot pomočniki klerikalizma. Navzlic vsemu, kar je bilo in kakor je bilo, jemljemo včerajšnji nastop g. Puclja v Narodni skupščini z zadoščenjem na znanje in želimo, da bi spoznanju sledila tudi iskrena dejanja, ker smo slej ko prej prepričani, da je v Sloveniji še za dolgo dobo absolutno potrebna enotna napredna fronta, ako nečemo, da bi Slovenci v svoji državi postali plen še hujše reakcije in prišli v še večje suženjstvo klerikalne tiranije, kakor je to bilo v Avstriji. Sele, kadar bo pri nas cerkev in vera depolitizirana, politika pa neodvisna od komande in verske zlorabe politikujoče duhovščine, bo mogoče govoriti o pravi svobodi in demokraciji slovenskega ljudstva.

Preteklost g. Puclja nam pa vendarle veleva, da smo pri presoji njegovih političnih izjav zelo previdni. Včasih izgleda, kakor da bi v malem hotelu biti to, kar je g. Stjepan Radić v velikem, kar se tiče menjave politične taktike, a tudi samih političnih principov. Čez noč je g. Puclj svoj čas prestopil kot podpredsednik SDS v SKS, čez noč je Stranko Samostojnih Kmetov združil z g. Prepeluhom, čez noč je vse skupaj zapeljal v Zagreb k g. Radiću, neprestano pa je koketiral z radikali in klerikali. Ako smatra g. Puclj svoj najnovejši korak samo kot sredstvo, ki naj mu po bridki preizkušnji pri zadnjih oblastnih volitvah omogoči rehabilitacijo, potem moramo reči, da je zopet na zgredi poti. Ako je včeraj v Nar. skupščini iskreno mislil, da boji proti nesrečni politiki klerikalne stranke vendarle ni prazno igranje »klerikalcev in liberalcev«, kakor je zadnje leta rad razglašal, potem mora izvajati konsekvence, ki so potrebne, da se omogoči ustvaritev stabilne napredne fronte v Sloveniji.

SDS ga v tem stremeljenju gotovo ne bo ovirala, pač pa na vso moč podpirala. Ako pa g. Puclj ne bi imel takih namenov in ne bi po tolikih bridkih izkušnjah še vedno ne čutil potrebe za fundamentalno izpremembo dosedanje politike, nam bo sicer žal, ne bo nas pa to motilo, da bi ne korakali po ravni liniji, ki jo hodimo že toliko let brezobzirno naprej. Razmere v Sloveniji bi se gotovo dale hitreje konsolidirali, ako bi se politični voditelji pravočasno otrešli vseh zmot in ako bi se iz pogrešk v preteklosti kaj naučili ter to, kar se nanče, praktično izkoristili.

Vesti, ki jih dobivamo iz številnih krajev Slovenije, dokazujejo, da si pristaši vseh naprednih strank ne želijo več brezplodnega in škodljivega medsebojnega boja, od katerega imajo povsod dobiček le klerikalci, zato pa je dolžnost vseh vodilnih mož, da te želje ljudstva upoštevajo in po njih uravnavajo svoje delo.

Nemci v angleških prostozidarskih ložah

London, 3. marca. (be.) Angleške prostozidarske lože so sklenile zopetni sprejem Nemcev za člano

Posvetovanja o zunanjepolitičnem položaju

Konferenca Svetozarja Pribičevića z zunanjim ministrom Perićem. — Nezadovoljnost z akcijo Laze Markovića.

Beograd, 3. marca, p. Nocoj ob 18. je posetil Svetozar Pribičević zunanjega ministra Perića, ki ga je bil povabil, da z njim razpravlja o zunanjepolitičnih vprašanjih. To priliko je porabil g. Pribičević, da ostro protestira proti zapostavljanju Hrvatov in Slovencev v zunanjepolitični službi. Zlasti je grajal sistematično izločevanje Hrvatov iz visoke diplomacije, ki se vidi iz načina, kako se je postopalo proti washingtonskemu poslaniku Tresić-Pavičeviću in berlinskemu poslaniku dr. Smoldaki. Washingtonski slučaj je posebno karaktrističen, ker se je na Tresićevo mesto poslalo g. Antonijevića, ki prav nič ne pozna delikatnih in kompliciranih razmer med našimi izseljenci ter se na svojih dosedanjih mestih ni kvalificiral niti z delom niti s sposobnostjo. G. Pribičević je ostal pri ministru do 19.15 zvečer. Ko sta skupno odhajala, so novinarji obsipali Pribičevića z vprašanji. Odgovoril je: Moj razgovor z g. ministrom je bil informativnega značaja. Kakor veste je g. Perić pred par dnevi povabil tudi g. Davidovića. On je koncilijanten mož in je hotel slišati tudi naše mnenje.

Na vprašanje kaj sodi o zunanji situaciji in ali mednarodni položaj res zadaje skrb, je g. Pribičević odgovoril: »Uverjen sem, da se bo situacija popravila. Položaj gotovo ni tako nevaren, kakor nekateri pri nas mislijo. Jugoslavija ni »mačji kašelj« in z njo mora vsakdo prav resno računati. Kako sodite o dokumentu, ki ga objavlja današnja »Politika« glede angleške poli-

Zakaj se oborožuje Italija

Nova italijanska očitanja Franciji. — V Rimu hočejo vedeti, da vodita Jugoslavija in Češkoslovaška imperialistično politiko!

Rim, 3. marca. »Giornale d'Italia« prinosa članek, v katerem pravi, da se že daleč časa opaža naraščanje oboroževanja nekaterih držav v Srednji Evropi. Zlasti Francija vodi živahno vojaško politiko in je sklenila z nekaterimi državami dogovore, katerih glavne določbe se nahajajo predvsem na generalno štabe, na armadno poveljstvo, na vojaško sodelovanje in na zalaganje z vojnim materialom.

List prvi, da oborožuje Francija Jugoslavijo in da pošilja pomorske inštruktorje na Poljsko, Češkoslovaško in Jugoslavijo imajo po mnenju lista imperialistično politiko, predvsem prva, kateri ni dovolj 3 in četrt milijona Nemcev, ampak stremi po teritorialnem razširjenju in po direktni zvezi z Jugoslavijo, pri čemer jo podpira Francija. Jugoslavija si prizadeva, da bi razširila svoje meje na Balkanu. Poskušala je pridobiti potom solunske železnice nove poti za svoj izhod na morje preko Grčije ter je skušala prekorčiti tudi albansko mejo, vsled česar je morala ta država skleniti tirsko pogodbo, ki zagotavlja politično in teritorialno neodvisnost Albanije.

List zaključuje, da se iz vseh teh razlogov tudi Italija ne sme odreči pravici in dolžnosti, da se oborožuje v svojo obrambo.

Ruska debata v spodnji zbornici

Chamberlain izjavlja, da se Anglija ne more uzadovoljiti z navadnim sprejemom note v Moskvi. — Macdonald odobrava vladno stališče v sporu z Rusijo.

London, 3. marca. (lo.) Danes se je pričela v spodnji zbornici debata o rusko-angleških političnih odnosih. Kot prvi govornik je nastopil liberalni poslanec sir Archibald Sinclair, ki je izjavil, da predstavlja angleške interese v Rusiji mir in trgovina. Zanje čase, je dejal govornik, se opaža živahno delovanje ruske industrije in napetost bi bilo, ko bi se pretrgli diplomatski odnosi z Rusijo v dobi gospodarske konjunktore.

Konservativec Robert Horne je izjavil, da je sam zaključil z Rusijo leta 1921. trgovinsko pogodbo. Podpiral ga je tedaj Lloyd George, ki je bil takrat ministri predsednik. Zaključil je trgovinsko pogodbo z Rusijo v dobri veri, da bo ta država s svojimi ogromnimi prirodnimi bogastvi mogla oživeti gospodarsko stanje Evrope. Končno je izjavil, da se ne sramuje svojih naporov, vendar pa mora priznati, da so se vsi njegovi upi izjalovili. Prekinjenje diplomatskih odnosov z Rusijo ne bi škodovalo angleški trgovini.

Ramsey Macdonald, voditelj delavske stranke, je zanikal trditve predgovornika, da je ostala trgovinska pogodba z Rusijo od leta 1921. do sedaj brezplodna. Nadalje je izjavil, da ga veseli, da je bila poslana Rusiji nota. Ko bi on bil še na mestu zunanjega ministra, bi to že davno storil. Nota je bila sicer trda in ostra, vendar pa upa, da Anglija ne namerava prekiniti diplomatskih odnosov in odgovoriti trgovinsko pogodbo. Končno je predlagal, naj angleška vlada natančneje prouči sporne točke in naj se tozadevno pogaja z Rusijo.

Zunanj minister Chamberlain je z zadovoljstvom vzel na znanje Macdonaldova izjava, ki je tako direktno odobril akcijo sedanje vlade. Chamberlain je nato izjavil: »Ko bi imeli opraviti samo z našimi domačimi interesi in notranjim položajem, kolikor je vse to v zvezi s trgovinsko pogodbo in s spremembo diplomatskih odnosov, bi to že davno storil, toda angleška vlada mora gledati na to zadevo s širokogrudnejšega stališča. Vlada se dobro zaveda, da bi prekinjenje diplomatskih odnosov imelo tudi nepredvidne posledice v drugih državah. Ko bi se akcija izvedla, preden bi svet izvedel za provokacijo, bi to imelo zelo vne-mirjive posledice za evropski politični položaj. Sovjeti so skušali prepričati druge države, da je bil namen angleške vlade povzročiti z Rusijo konflikt, kar pa je popolnoma neresnično. Angleška vlada je ob vsaki priliki izjavljala vsem diplomatskim za-

Kriza v radikalski stranki neizogibna

Borba med narodnimi radikali in policajradikali. — Nasprotstva vedno ostrejša. — Pomen Maksimovičeve atere. — Radikalski klub sklican k odločilni seji? — Mišljenje starega radikalskega poslanca.

Beograd, 3. marca, p. Razmere v radikalskem klubu se razvijajo tako, da je z vso gotovostjo pričakovati v najkrajšem času važnih dogodkov v naši notranji politiki. Ne samo pri opoziciji, ampak tudi pri radikalih je vzbudilo naravnost senzacijsko pismo, ki ga je poslal radikalski poslanec Milutin Dragović predsedniku radikalskega kluba Iliji Mihajloviću. V tem pismu zahteva, naj se čimprej skliče klub k seji, na kateri naj razpravlja o vsej politični situaciji in zlasti o politiki in o namerah radikalne stranke.

Na zunaj se borba v radikalnih vrstah še vedno vrši v formi »pašičevci in cetrumaši« ter se živalno preštevajo moči ene in druge skupine. Med voditelje »pašičevcev« spadajo predvsem Marko Trikić, M. Dragović, Krsta Miletić, Ljuba Popović. Interesantno je, da sta dr. Laza Marković in dr. Velizar Janković danes popolnoma na Uzunovičevi strani. Gotovo je, da tvorijo »pašičevci« danes v radikalnem klubu znatno manjšino, ako se vprašanje postavi tako kakor se je postavljalo dosedaj. Toda problem je daleko globlji. V radikalni stranki se ustvarjajo dve fronti, ki nimata z imeni bivših in sedanjih voditeljev nobene neposredne zveze. Formulira se parola: tu narodni radikali, tam policajradikali. Pismo Miljutina Dragovića je dalo tej formuli precej jasneje izraza. Na tem principijelnem nasprotju se bo odločilo vprašanje eksistence radikalne stranke kot celote.

Kriza postaja vsak dan izrazitejša in ostrejša. Radikalna stranka je danes, ko so potekli že meseci od Pašičeve smrti, še vedno brez predsednika, ona je dejansko brez glavnega odbora, ker še ni uspelo spopolniti dosedanj glavni odbor, radikalski klub je brez načelnika. To vse so znaki globoke razdeljanja, ki se stalno širi in izživa usodopolne odločitve. Naše informacije, da je Aca Stanojević zahteval od Uzunovića, naj odstopi, se potrjujejo. Govori se celo, da je stari radikalski prvak zagrozil z javnim pozivom, ako g. Uzunović v 14. dneh ne demisijsira. Kot

Senzacionalno pismo posl. Dragovića

Obupni klic odličnega radikala o razmerah v radikalni stranki.

Beograd, 3. marca. »Politika« objavlja pismo, ki ga je včeraj pisal rad. posl. Milutin Dragović predsedniku rad. kluba Iliji Mihajloviću. Pismo podira vse umetno postavljene kulise in razkazuje pravo stanje v radikalni stranki. Pismo pravi:

Približno leto dni sem se je v vrhovih radikalne stranke in v samem klubu bohotno ukoreninila samovolja in osebna ambicija poedincev, članov naše stranke, ki smatrajo, da je nujneše skrbeti za svoj položaj, za dohodek in udovoljitev svojih bolestnih ambicij, kakor skrbeti za dobrobit države in njenega ugleda. O radikalski stranki in o njenem napredku pa sploh ni govora.

Moje globoko prepričanje je, da ljudje, ki danes vedrilo in oblačilo v imenu radikalne stranke in ki stoje pri krmilu države, udarjajo glavno kolce v hrbet parlamentarizma in narodne svobode, da zapušča program in načela radikalne stranke, ki jih je stranka gojila in čuvala od 1882. leta naprej do poslednjih let.

V klubu poslancev radikalne stranke ni nobenih razgovorov, razprav ali kritike o delu v stranki ali na državni upravi tako, da je povsod po notranosti in v sami pre-

Zunanj ministri odpotovali v Ženevo

Briand gre v Ženevo iz mednarodne uljudnosti. — Nemčija zatrjuje, da hoče voditi pacifiistično politiko. — Posvetovanja v Varšavi.

Pariz, 3. marca. d. Čeprav sedanje zasedanje Sveta Društva narodov ni posebno važno, se ga bo vseeno udeležil zunanji minister Briand, o katerem se je doslej govorilo, da ostane v Parizu. Odpelje se v Ženevo v soto s poslancem Pavlom Boncourjem. Briand se bo udeležil zasedanja že iz mednarodne uljudnosti, ker bo takrat privrkat predsedoval sejam Sveta nemški zunanji minister dr. Stresemann.

Berlin, 3. marca. d. Nemška delegacija odpotuje v Ženevo jutri. Glavna delegata sta dr. Gauss in Bülow, nadalje Zechlin, Voigt, Henmen in Freitag. Zunanji minister dr. Stresemann se odpelje v Ženevo v soboto iz San Rema. Spremljal ga bo državni tajnik Schubert.

Berlin, 3. marca. d. Državni kancelar dr. Marx je sprejel novinarje in jim podal zanimive izjave o splošnem zasedanju v Ženevi. Med drugim je dejal, da se vlada veseli, da se dr. Briand izjavl. ki jih je podal v Thoiryju. Tudi nemška vlada je opetovano naglašala, da se bo držala izjav, ki jih je bila podala pri tej priliki. Nemčija trdno upa, da bo Francija odstranila vse ovire, ki so na potu take potreb-

nemu sporazumu med obema narodoma. Z vlogo soglasja ves nemški narod glede spora med Anglijo in Rusijo. Upati je, da se bo ta spor dal poravnati mirnim potom. Politični položaj sam narekuje, kakšno stališče naj zavzame Nemčija sprito tega spora. Nemška politika se giblje v okviru lo-carnske in berlinske pogodbe. Teh smeri ne bo vlada tudi nadalje držala.

Praga, 3. marca. d. Zunanji minister dr. Beneš se odpelje v soboto v Ženevo.

Varšava, 3. marca. d. Pred svojim odhodom v Ženevo je imel zunanji minister Zaleski važno konferenco s francoskim poslanikom, kasneje pa je sprejel nemškega poslanika Rauscherja, ki se je povrnil iz Berlina. Rauscher je sporočil Zaleskemu, da ne more v imenu svoje vlade ničesar predlagati glede obnovitve pogajanj med obema državama. Vendar upa, da se bo dal spor mirnim potom poravnati v Ženevi, kjer se zborejo zastopniki obeh narodov.

Naše prijateljstvo s Poljsko

Varšava, 3. marca. (be.) Sejm je danes ratificiral prijateljsko pogodbo z Jugoslavijo.

Iz življenja in sveta

Edisonovi gratulanti

Kako popularen je slavní ameriški iznajditelj Edison, so pokazale cele gore čestitk, katere so mu bile dostavljene ob zadnjem jubileju. Samo prvi dan je prejel jubilar 32.000 brzajavnih pozdravov. Seveda jih je bilo največ iz Amerike, toda tudi Evropa, Avstralija in Azija niso hotele zaostati in so se poklonile mojstru nešteti izumov po svojih najboljših sinovih. 2000 čestitk je prišlo tudi iz Kitajske in Japonske. Med evropskimi državami pa sta se najbolj izkazali v zboru Edisonovih čestilcev Anglija in Francija.

Edison je preživel dan svojega jubileja sicer zelo skromno. Svojega laboratorija, kjer prebije vsak dan 8 ur, vsako nedeljo in praznik pa po 3 ure, ta dan ni posejil, temveč je gratulante, ki so se pripeljali k njemu, da mu osebnostno stisne roko, sprejemal doma.

Med temi gratulanti je bil pač najbolj originalen tvorničar avtomobilov Ford. Pripeljal se je na poset k Edisonu v starem, polomljenem avtomobilu, v modelu svojega prvega vozila. Ostal je pri Edisonu polnoročno uro in ko je odhajal, je sedel v popolnoma nov avtomobil, svoj stari model pa je pustil v garaži Edisonove vile svojemu prijatelju v spomin in dragoceno darilo.

Nedavno je imel Edison posebno predavanje za gluhe, na katerem je obširno razvil svojo teorijo o koncentraciji misli. Povedal je, da je dolžan hvala za koncentracijo svojih misli samo svoji gluhosti, ker sedaj lahko neomejeno dela, pri čemer ga nihče ne moti. Čez 100 let, je dejal izumitelj, bo gluhost čisto navaden pojav v človeški družbi, k temu pa bo največ pripomogla tehnika, ki povzroča strašen ropot v današnji moderni dobi.

Korupcijska afera v Italiji

V Napolju so prišle oblasti na sled sleparski družbi, ki je obratovala z velikim aparatom. Oproščala je vojne obvezance od vojaškega službovanja. Mesto vpoklicanih mladeničev in mož so se vedno predstavili naborni komisiji kruljevci in slični invalidi, katerim je komisija seveda izdala oprostilne listine.

Na ta način se je odtegnilo vojaškemu službovanju nad 3000 mladih ljudi. Vsak izmed njih je moral plačati za oprostitveni postopek približno 6000 lir. In še pravijo, da je fašizem uničil vse kužne bacile, ki so zastrupljali javno življenje!

Dunajski arzenal zasedlo vojaštvo

Velik nemir se je polastil Dunajčanov, ko se je v sredo popoldne zvedelo, da je nenadoma prišel v arzenal močan oddelek pionirjev s tovornimi avtomobili in zasedel vse obsežne naprave. Nihče ne ve, kaj se pripravljajo in kaj je vzrok temu koraku. Vojštvo je bilo vse popoldne in pozno v noč neprestano na delu, vse njegovo početje pa je bilo tajinstveno.

Kmalu za pionirji je prišlo še drugo vojaštvo, ki je takoj zasedlo vse dohode v arzenal. Straže so bile pomnožene tudi s policijo. Kakor hitro se je v arzenalu pojavilo vojaštvo, so smeli v poslopja le oni, ki tankaj stanujejo in ki so se mogli pravilno izkazati. In tudi stanovanjci so morali iti domov le po določeni poti v obširnem arzenalu. Ves čas so prihajali prazni tovorni avtomobili v zavod, vračali so se pa naloženi do vrha in skrbno pokriti. Splošno mnenje je, da so avtomobili odvažali staro orožje, ki ga je v arzenalu še velika množina, ne ve se pa, kam so ga odvažali in tudi ne čemu.

Ljudstvo, zlasti ono, ki prebiva v arzenalu, je ogorčeno že zato, ker bi se imel v sredo zvečer vršiti v arzenalu samem shod njihovih stanovalcev glede njihove zaščite. Vслед popoldnanskih dogodkov pa je zborovanje seveda odpadlo. Vojštvo je morala poklicati vlada, kakor splošno domnevajo. Upravičen za tak korak pa je le deželni glavar. Lastnik starega orožja je Splošni gospodarski zavod avstrijskih tvornic, železje pa sme uporabljati Splošni gospodarski zavod za naselbine in stavb-

no gradivo. Javnost se z vso stvarjo intenzivno bavi in ugiblje, kaj tiči za vsem tem.

Nekaj ameriških

V Ameriki živi neki Henry Louis Mencken. Mož si je v pretečenem letu preganjal čas s tem, da je beležil ameriške kuriozitet, katere so objavili listi novega sveta v minulem letu. Knjiga je izšla pod naslovom «Americana 1926».

Iz te knjige prinašamo nekatere posebno duhteče cvetke. Študentje vseučilišča v Arkansasu so razpisali anketo, kdo je največji glasbenik na svetu. Največ glasov je dobil kralj jazz, Američan Paul Whiteman. Beethoven je bil šele na drugem mestu.

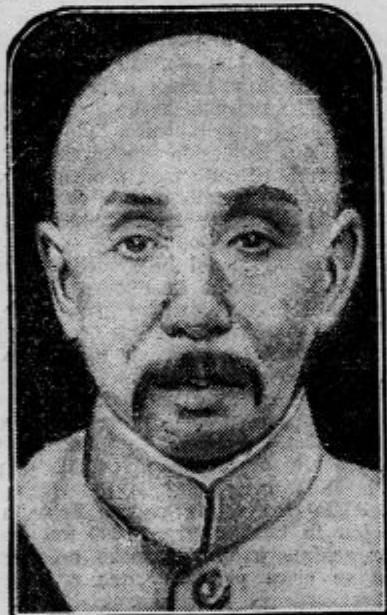
Predlog, naj se Kolumbu odkrije spomenik, je propadel radi tega, ker so se ljudje izjavili, da Kolumb ni bil rodom Američan! Lep paradoks, ki ne služi baš v čast ameriški metaliteti.

Najlepša pa je naslednja. V Edentonu sta dva župnika javno debatirala o tem, ali ostanejo zamorci, kadar pridejo v nebo, črni, ali pa se barva njihove kože spremeni v belo.

Dragocena življenja

Amerika premore petnajst ljudi, kojih življenjsko zavarovanje presega svoto štirih milijonov dolarjev (225 milijonov Din). Na najvišjo svoto je zavarovan znani ameriški industrijec Wamaker, namreč na sedem in pol milijona dolarjev, kar iznosi v našem denarju malone pol milijarde. Prvi za njim je filmski magnat Adolph Zukor s petimi milijoni.

Med filmskimi igralci stojita na prvem mestu John Barrymore in Gloria Swanson, ki sta oba zavarovana za 2 milijona dolarjev. Norma Talmadge ceni svoje življenje na en milijon in štiristošestdeset, njena sestra Constance, dalje Chaplin, Douglas Fairbanks in Mary Pickfordova pa so se zadovoljili z 1 milijonom, kar da v našem denarju še vedno dovolj čedno vsoto 56 milijonov dinarjev.

Boji na Kitajskem

Zgoraj: Najnovejša slika maršala Čangtso-linga, vrhovnega poveljnika severnih, protiboljševiških armad. — Spodaj: Njegov sin Čangsuchiang, nazvan «mali maršal».

Konflikt v zakonu sultanovega sina

Sin zadnjega turškega sultana Abdula Hamida, princ Abdul Kadier živi, odkar je Kemal paša izgnal člane dinastije iz Turčije, v Budimpešti. Mož se je kolikortoliko prilagodil evropskim običajem in je vzel za ženo hčerko turškega častnika grškega porekla Mustafa Medžidijo. Poročil se je že pred koncem svetovne vojne. Po zlomu centralnih sil in po turški revoluciji pa se je napotil v Budimpešto, kjer je pogljal svojo lepo premoženje v zabavnih družbah in veseljaških lokalih.

Pred časom je princ obiskal Turčijo, od koder se je vrnil z novo ženo, Medžidijo Hanumo. Seveda princova prva žena te ženske ni bila kaj vesela. Saj ji je komaj 25 let in jo vsi občudujejo kot posebno krasotico.

Radi tega škandala je Medžidija zapustila moža, vložila tožbo za razvedbo braka in zahtevala zase tudi dva otroka iz zakona s princem. Mož pa se je tej zahtevi trdovratno upiral, na kar se je Medžidija poslužila zvijače ter je otroka ugrabila in ju odpeljala.

Sedaj teče med zakoncem pravda za ločitev in posebno za to, komu bo sodišče prisodilo otroka. Mož in žena ju zahtevata vsak zase in vsak trdi, da ima do njih enako pravico. Medtem pa sultanov sin nadaljuje svoje lahkomišelnosti in v zgodilo se je že, da je proti njemu nastopila tudi druga žena z obtožbo, ker jo pušča doma samo brez finančnih sredstev, sam pa se zabava v družbi znanj iz nočnih lokalov.

Tri pridige za letošnji postni čas

Zadnji dan pusta sprejme vsako leto papež postne pridigarje v posebni avdienci. Sprejem se izvrši v vatikanski cerkvi, kjer dobe pridigarji navodila, o čem naj govorijo vernikom v postnem času.

Za letos si je papež zamislil tri teme, katere je priporočil služabnikom božjim v krepko obdelovanje. Prva se v kratkih besedah glasi: Človek ni sredstvo, marveč namen. O tem je pridigarjem govoriti na prvem mestu. Druga tema, pravi papež, bodi posvečena modernim plesom in toaletam. Nemoralna se je med ljudmi tako razpasla, da potrebujejo poduka v teh dveh stvarih. Treba je dvigniti ugled in dostojanstvo človeka, ki je izgubil skoraj vsako merilo za dopustne in nedopustne reči. Tretja in poslednja tema, ki jo je papež priporočil duhovnikom za pridige, je najnedolžnejša med vsemi in priporoča namestnikom božjim molitev v prid preganjanem kristjanom v Mehiki in na Kitajskem.

Verjetno je, da se bo govorilo najmanj o prvem predmetu, največ o drugem, ki je povsod enako pereč in aktualen, medtem ko se bodo preganjani kristjani v Mehiki in na Kitajskem upoštevali le pri zaključnih molitvah.

Težke jamske katastrofe v Angliji

Nekaj časa je imela evropska premogovna industrija mir pred treskavimi plini, ki so zahtevali pred par leti zaporedoma mnogo človeških žrtev. V torkelj jutraj pa se je pripetila nova usodna eksplozija v Walesu na Angleškem, kjer je velik premogovni rudnik, v katerem koplje nad 1600 delavcev.

Eksplozija je nastala v podzemnem rovu, kjer je bilo zaposlenih 125 rudarjev. Šestdesetorice se je posrečilo z urnim begom priti iz podzemnega hodnika, ostale pa je zasulo in radi njih je bilo treba takoj pričeti z reševalno akcijo.

Premogovnik, v katerem se je pripetila katastrofa, je eden največjih rovin v premogovnem revirju na južnem Waleskem. Nesreča je zahtevala mnogo človeških življenj. Okoli 40 mrtvih trupel so že potegnili izpod premogovnih plasti, ostale še iščejo.

Istočasno poročajo še o drugi jamski nesreči, ki se je pripetila v Wiltshorpeju pri Mannfieldu v Nottinghamshiru. V premogovniku tega kraja je počila cev, ki je dovajala v rudnik vodo,

Divjaki kot policisti

V Ugandi (Centralna Afrika) so začeli Angličji rekrutirati za policijsko službo črnce, ki so jih oborožili s puškami.

in je zalila rove. 17 rudarjev je v opasnosti, da izgube življenje. Ta nesreča je tembolj tragična, ker se je zgodila v pustni noči, ko se je prebivalstvo zabavalo na plesu, katerega so se udeležili rudarske družine, med njimi tudi žene, sinovi in hčere ponesrečenih rudarjev.

Borci za zdravje

Podmladek Rdečega križa v Združenih državah je izdal prav koristno zamisljeno tiskovino z raznimi predalčki, ki je namenjena deci. Tiskovina poziva deco, naj vsak dan zabeleži odgovore na sledeča vprašanja:

1. Ali sem si jutraj umil(-a) lice, roke, vrat in ušesa, očistil(-a) nohte, opral(-a) roke pred vsakim obedom?
2. Ali sem jutraj in zvečer očistila zobe s ščetko?
3. Ali sem se kopal(-a)?
4. Ali sem prošle noči spal(-a) najmanj 9 ur? Ali sem na vsežgodaj 10 krat globoko vdihoval(-a) svež zrak in to skozi nosnice pri zaprtih ustih?
5. Danes nisem pljuval(-a) doma ne na cesti.
6. Danes sem jedel(-a) mirno.
7. Stori(-a) sem danes vsaj enkrat koristno delo, ki je razveselilo bližnjega.

Polja vsebuje odgovore na ta vprašanja v predalčkih, ki se koncem meseca seštevajo. Če je skupna vsota teh odgovorov predpisano visoka, dobi otrok naslov borca za zdravje.

Ta koristen domislek se sedaj uvaja tudi pri naših otrocih. Tozadevne tiskovine v srbohrvaščini se dobe pri lokalnih podoborih Rdečega križa.

Pretrsljiva ljubavna tragedija ruskega generala 'Ljubav grofice Wataše'

× Tajni hodnik v Leningradu. V Petrom dvoru bivše ruske carske prestolice so odkrili 41 m dolg hodnik, ki je bil do

Otroška naivnost

— Torej trobento bi rad?... Zato, da nikdar ne bom imel miru!...
— Ne, dedek... trobil bom le, kadar boš spal!

Izjava

Izjavljam, da je sedaj moja mati Marija Kresal, Ljubljana, Japljeva ul. 2, meni sodniško postavljena oskrbnica. Kdor ima kaj v zadevi radi mene ali zoper mene, naj se obrne na oskrbnico.

Ljubljana, 3. marca 1927.
350 ALOJZI KRESAL, učitelj.

Trgovski posli
povzročujejo mnogo skrbi in mnogokrat me je glava tako močno bolela, da sem mislil, razpošile se bo. Sopraga pa mi je nasvetovala zdravilo

Aspirin-tablete Bayer

In hvala njim, da so te mučne bolečine izginile. Pristnost teh tablet se pozna po modro-belo-rudeči vrstveni znamki.

Naši stari plesi

(K sobotnemu plesnemu večeru na Taboru.)

Predpust smo dokončali, hvala Bogu. Mladina se je naražala, in zdaj pride vrsta na nas «stare», da zaključimo dvomesečni direndaj ter pri tem pokažemo, kaj še znamo. Kajti mi «stari» nimamo časa hoditi v «plesne šole», za to smo — recimo — prekomodni, pre-stari ali prenerodni — kakor hočete. S tem pa ni rečeno, da bi ne imeli pravice do plesa, kajti nekdo je že dni pisal, da je ples nekaj obče človeškega. Zato ima vsak narod svoje ples, in če se naša mladina — kakor ves sedajni modni svet — navdušuje za zamorske, indijanske in druge eksotične ples, zakaj bi se mi ne pobahali z našimi starimi kranjskimi plesi in dokazali, da so se tudi naši «stari» znali mladostno vrteti.

Kdor je letošnji predpust opazoval velike bale, je videl, da vlada na njih precejšnja mešanica. Le nekaj parov je plesalo moderne plesne po vseh figurah in pravilih, drugi so si pomagali s

kombinacijami «po svoje», če je prišel na vrsto valček, se je dvorana hipoma napolnila. Obojevalci Čarlstona so seveda pri vseh plesih kazali, da je to najnaravnejši, najmodernejši, najživahnjejši itd. ples. Mi smo se pa pri njem spomnili, da smo nekaj podobnega že videli po naših krajih. Pravijo, da je moderna plesna umetnost v Čarlstonu dosegla svoj višek in prešla že v ekstrem, tako da se bomo zdaj vračali zopet k priprostejšim formam. Vsaka doba ima svojo modo in svoj ples — tako je tudi s sedanjo modo in plesom. Kar je dobrega, primernega in naravnega, ostane, drugo izgine. Zato se je nekaj novih plesnih oblik že zaneslo na kmete in danes se že po deželi pleše onstep, blues itd. Seveda po domače prikojen, prav tako kakor se poleg starega kranjskega bolcarja pleše šestkoračni valček. Moderni plesi so gotovo poživili naše plesno in družabno življenje in prinesli s seboj mnogo lepega in novega. S tem pa ni rečeno, da so spodrinili narodne ples, kar bi bilo žalostno za Evropo, če bi bila res tako stara, da bi se morala poafriča-

niti in poindijantiti, da ne bi umrla na starinskem marazmu. Zdi se, da se ravno vsled Čarlstona narodni ozirajo po svojih starih lepih plesih. Čehi pripravljajo celo turnejo svojih narodnih plesov po Ameriki.

Slovenci nismo imeli ali pa nismo ohranili toliko narodnih plesov, kakor drugi slovanski narodi, n. pr. Rusi, Poljaki, Čehi, Slovaki. Kolo se pleše pri nas le v Beli Krajini — drugod je izginilo. Bili smo tudi v tem oziru močno pod tujim vplivom. Vendar smo imeli tudi svoje ples, ki si jih do zadnjega časa še lahko videl na naših vsatbah. Žal, da smo se premalo zanimali zanje. Naši stari godci so znali še mnogo starih viž, na katere so se plešali posebni plesi, žal, da mlajši godci le preradi pobirajo operetne in druge valčke, ki jih slišijo v lajnah, gramofonih itd. Ali smo torej imeli svoje narodne ples? Katere? «Poskok»? — «Droblijan»? — «Mazurenpolka»? — «Štajeriš»? — «Čotež»? «Potolčena polka»? Morebiti so tudi to samo ostanke starih modnih dob, ki so šle preko nas.

Naši zgodovinskeci trdijo, da smo vedno radi plesali. Valvazor omenja naše ljudske zabave in ples. Vodnik je krasno popisal «Zadovoljnega Kranjca», kako pleše:

Rad plešem okrog se
s petama glas dajam,
premetem vse vogle
se v cepa dva majam,
nožica pa Mince
za mano drobni,
pobira stopince
se v kroge vrti.

Kakšen ples je bil to? Jaz mislim, da je bil tako zvani «topelšrit», ali «poskok». To je čisto priprost ples, skoraj popolnoma podoben modernemu onstepu: zato so se te vrste modni plesi po deželi hitro udomačili. Ta «poskok» tudi precej odgovarja našemu temperamentu in nar. pesmi. «Se v cepa dva majam» — pravi Vodnik — torej ta dvocep ali poskok bo že nekaj našega, čeprav bolj splošno alpskega, kakor to opazamo pri nar. noši in pri nar. pesmi.

Tudi potolčena polka je lep ples. Opozarjam, da to ni isto kakor «Šu-

štar-polka», ki je bila stari ljubljanski ples. Pri potolčeni polki plesalec in plesalka ploskata skupaj z rokami in če sta kaj brhka, ju je veselje gledati. Ali se pravi «droljan» ali «tremljan», mi ni jasno, to je ples s prav drobnimi koraki in se je po Dolenjskem pred nekaj leti še mnogo plesal. Istotako mazuren-polka, ki ni mazurka. Pleše se na melodijo:

Matijče, Matijče pod oknom štrkljá,
odprite, odprite, sem sama doma!...
Najbolj častljiv ples naših starih je bil seveda «štajeriš». Ime je prinesel s seboj iz štajerske dežele, a dobil je pri nas svojo obliko. Godci in plesalci so se kosali v tem temperamentnem plesu. Valček ali bolcar se je pri nas razširil šele ob času, ko je zavladal tudi po ostali Evropi in spodrinil starejše ples. Plesali so ga na svoj način, dokler se niso naučili šestkoračnega, od takrat je «bolcar» zavladal po naših kmečkih plesiščih.

Gotovo je, da bi se našlo po deželi še sledove naših starih plesov in starih domačih melodij — to bi bili motivi tudi za naš narodni balet. Zato je prav.

Samo še danes:

II. del in konec

izvrstnega senzacionalnega veslega filma

PARISSETTE

Drugi del je posebna celota za sebe in ga prav lahko razume tudi oni, ki prvega dela ni videl. Še veliko boljši kot v prvem delu je v drugi polovici tega veleznimivega filma najboljši francoski komik, splošno priljubljeni

BISCOT

Vsiel ogromne dolžine filma se vrše predstave ob:

ob 4., 7., 9.15.

Pri vseh predstavah kompletni orkester.

Cene kot navadno nezvišane.

Elitni Kino Matica, najudobnejši kino v Ljubljani. Tel. 124.

Pazite na naš jutrišnji spored!

Borba za Jadran

Časopisna izvajanja o stremiljenju italijanskih pristanišč na gorenjem Jadranu nam kažejo dve smeri, po katerih hočejo priti do svojega polnega uveljavljenja.

Zaledje bi se moralo posluževati izključno Reke, Trsta in Benetk; jugoslovenska čelna na Jadranu se ima podrediti italijanski plovbi. Nasprotje obstoji v severnih nemških pristaniščih, ki hočejo navezati nase Srednjo Evropo, in v jugoslovenskih, ki se razvijajo.

Kako in kaj mislijo in snujejo Italijani, odmeva jasno iz fašistovskih listov.

V «Corriere della Sera» izvaja novinar F. Tajani med drugim:

Pristanišča Benetk, Trsta in Reke se vpoštevajo vedno istočasno, ker so navezani na enako usodo. Benetke, Trst in Reka so ob isti paralelni črti. Zato imajo ta jadranska pristanišča skupno funkcijo. Ako eno izmed njih pridobi na prometu, se zgodi to v škodo drugega, ako se ne pojavi že istočasno naraščanje ali istočasno upadanje. To sledi iz dejstva, da imajo vplivne cone teh treh pristanišč isti značaj, kolikor stopajo preko nacionalnih mej na teritorij, na katerem ni kontrole železniskih tarif. Nadalje trpijo pred konkurenco severnih pristanišč, katera slajno uspevajo. Promet Anverse in Rotterdam je narastel na 30, Hamburga na 17 odstotkov nad 1914. Reka trpi tudi pred jugoslovenskimi pristanišči. Italijanska pristanišča v Tiroskem morju so že vsa presegla svojo predvojno delavnost, jadranska pristanišča pa so še daleč od prometa ki so ga imela pred 1914. v svetovnih zamenjavah. Ogledimo si leti 1913 in 1925 v blagovnem prometu v tonah:

	1913	1925
Benetke	2.662.835	2.122.063
Trst	3.449.729	2.853.542
Reka	2.096.942	718.944

Diferenca med predvojnimi in sedanjim prometom je toliko večja, kolikor višja je kvota prometa za inozemstvo v posameznem pristanišču. Benetke izgubljajo manj kakor Trst in Trst manj kakor Reka, ker prvo pristanišče ima le redkejšo gibanje preko meje, dočim je večje ono iz Trsta in še večje z Reke. Letošnji prometni podatki ne nudijo zadovoljivejših števil.

Italijansko obrambno sredstvo proti severnim pristaniščem tvori takozvana «jadranska tarifa», ki znižuje transportne stroške nekako za 30 odstotkov nad navadnimi. Konkurenca s severa je bila vedno občutnejša, zato je morala Italija iskati dogovore, da se je kolikortoliko iznebi. Pred kratkim je bilo naznanjeno, da je sporazum uspel, to se pravi, da so Italijanske in nemške železnice nekako določile demarkacijsko črto med vplivno zono severnih in južnih pristanišč ter so se odrekale nadaljnjemu konkurenčnemu boju. Dogovor velja za sedaj le eno leto. Kako bodo posledice?

Dogovor je na papirju, promet pa pojde svojo pot. Vse kaže, da je na severu več smisla za pospeševanje prometa, dočim ob italijanski Adriji še le po severnih ukrepih urejajo svoje odločbe glede železniskega, pristaniškega in pomorskega gibanja.

V «Piccolo della Sera» je vzkliknil B. Maineri, da je slabost Trsta odvisna od hamburške konkurence. Trgovski promet med Italijo in Avstrijo, Češkoslovaško ter Jugoslavijo v prvi polovici 1926. izkazuje zmanjšanje nad 12 milijonov lir v primeri z enako lanko dobo. V resnici je izguba še mnogo večja, ako se primerjajo letošnje

ga se vsaj na enem plesu oživi njih spomin in ta namen ima sobotna prireditve na Taboru, kjer bo stara Ljubljana pod vodstvom Čipjoka po starem zaplesala.

Naši stari plesi spremljajo tudi naše izseljence po svetu, kjer radi po svoje zaplešejo. Naš ameriški pesnik Ivan Zorman poje v pesmi «Na svatbi».

Pozdravljen «čotiš», hitra polka, pozdravljen ti, potrkan ples, ko slušam vaše iskre glase z nogo udarjati takte vmes.

In pesmi drage, davnoznane, ko nekdaž božajo uho, v njih polne sočne melodije slovensko slikajo zemljo.

Na Taboru — pravijo — bodo v soboto štirje godci s harmoniko, da se bodo ob nji narajali tisti, ki se pred pustom niso utegnili. Slovenci nimamo svojega narodnega instrumenta — toda harmonika s pravo našo domačo melodijo se nam zdi tako naša, da v nji začitno pesem svoje zemlje. Zato se nam pri njej razvname kri in se nam zdi, da so naši stari kranjski pesalci imeli vsaj toliko temperamenta, kolikor

dolge plovbe so italijanske 4. jugoslovenskih je 11. List vidi novo jugoslovensko politično orijentacijo, ki interesira direktno tudi Italijo, ki hoče razviti širok program svojega trgovskega prodiranja...

Ustavila bi rada jugoslovensko naraščanje na Jadranu in sama zagospodovala nad njim. Po albanemskemu paktu so fašistovski listi z radostjo beležili uresničevanje načrtov, ki jih vodijo ob jugoslovenski in albanški obali. Dolžnost merodajnih činiteljev je, da preprečijo uresničitev italijanskih načrtov.

Naši onstran granic

Novi poveljnik težkega armadnega zbora general Carlo Ferrario ne slovi samo kot izborni vojaški funkcionar, marveč si je pridobil dobro ime tudi na političnem polju. Leta 1921. je vršil važno politično-vojško mislo kot predsednik medzavezniške komisije za rešitev gradiščanskega vprašanja, ki se je dogajala v za-dovoljstvo Avstrije in Madžarske. Ferrario je bil nadalje italijanski delegat za odpravo zadnjega bolgarsko-grškega konflikta. On je tudi priznan pisatelj ne samo v vojaških, marveč tudi v političnih zadevah. Takega moža so poslali sedaj za poveljnika na mejo proti Jugoslaviji.

Zaigrali bovske gozd. Povedali smo že, kako strašen je proračun Bovca in okolice za 1927. V k-itje občinskega primanjkljaja se zaigra edini gozd v bližini, ponos vseh Bovčinov. Drazbenim potom se prida vse, kar je za sekanje dobrih drv iz Golobarja po ceni 4 ali 6 lir za kubični meter. Gozdovi dorastejo komaj v desetletje do sto letih. Kam bodo hodili občani ta čas po potrebno kurivo? Poprej se je odklanjalo vsako nakazovanje drv iz Golobarja, sedaj požerejo gozd občinski izdatki. Lahko bi se skrili drugi nepotrebnosti stroški za luksuzne opreme funkcionarjev, toda osnoda hoče živeti udobno in komodno, pa četudi domačin pri tem pogine. Iztrebljanje gozdov dokazuje, kako se goriska pokrajina ekasira.

V Sežani je bilo v preteklem mesecu na trgu 12,5 glav živine. Cena goveje od 3,00 — 3,50, konjem od 1000 do 4000 lir. Odrastli prašički so se prodajali od 550 do 650 lir stot. Prihodnji sejem bo 12. marca.

V Nabrežini so dobili novega občinskega poljskega čuvaja. Prejšnji je bil domačin, sedanjí je doma iz južne Italije. Domačin ni mogel opravljati službe, ker so mu nakazali le nezadostno plačo. Prišel je tujec, ki je plačan primerno. Nabrežinec je poznal zemljišča, posestnike, navede in običaje, južnjak od vsega tega ne ve nič in draži ljudi ter jim povzroča sitnosti... Celo poljski čuvaj v slovenski občini mora biti Italijan. Iztreblja se domači življenj in naseljujejo se tuji.

Samomir. V Gorici se je ustrelil gošpod Roman Brezigar, zastopnik neke za-čarovalne družbe. Pokojnik je bil po vsej dobi dobro znan. V smrt ga je gnala neozdravljiva bolezen.

V Števerjanu v Brdih so pokopali starega spoštovanega moža, posestnika in trgovca Ivana Maraža. V vojnem času je živel kot begunec v Italiji, potem se je skozi Švico vrnil domov. Maraž je doživel 83 let. Naj počiva v miru!

Umrli je v Gorici v visoki starosti širom dežele znani trgovec Anton Orzan. Požar. Blizu planine Pod Kukom pri Ljubini je uničil požar velik del gozda. Škoda je velika.

Prireditve v Idriji. Končno so se zopet odprla vrata idrijskega gledališča. Igra-li so ljudsko igro «Repositev». Dvorana je bila polna. Dovoljenje je bilo izdano šele zadnji čas. Čudno je, da rudniško vodstvo ni dovolilo igralcem uporabe odra vsaj 14 dni pred prireditvijo, da bi se bila mogla igra temeljito naštevirati.

Predrzen žepar se je nenadoma pri-bližal Antonu Jakonciju iz Vipolže, ko je rred uradom paroplovne družbe «Lloyd Sabaud» v Trstu čakal, da pride na vrsto za potne listine, in mu naglo potegnil iz notranjega žepa hranilno knjižico. Lov-pov je tekel ali je bil prijet in Jakoncij je dobil napaj svojo hranilno knjižico. Tat je 26letni Silvio Prinz iz Trsta.

Conte G. Valentini iz znane stare rodbine v Trzinu je prišel pri fašistovskem vodstvu v nemilost. Ob smrti občinskega načelnika dr. Bonavice se je obnašal baje tako nefašistično, da ga je moralo vodstvo suspendirati od vsakega političnega ude-istvovanja in uvedena je proti njemu stroga preiskava.

Propadanje trgovine. V Vidmu je napovedal konkurz znani trgovec Antonio Tomutti. Pasiv je en milijon lir proti akti-vam 400.000 lir v kreditih in blagu.

Ognjegasno društvo v Sežani je bi-lo razgnano, dasi ni bilo za to nikakega pravega vzroka. Slovensko društvo je bi-lo in častno dobo uspešnega delovanja je imelo za seboj. Sedaj se oglašajo v «Pic-colu» za zahtevo, da se pozivi staro ognje-gasno društvo, češ, da je silno potrebno in da vse prebivalstvo hoče to. Prav bo, ako prične društvo zopet delovati, toda ako mu urinejo preveč fašistovske sile, ne bo prejšnje dobre uspešnosti.

Eksekutorju morajo po novem odlo-ku finančnega ministrstva plačati zadol-žni davkoplačevalci za dolg od 3,05 do 5 lir 1,25, nadalje na primer od 50,05 do 100 lir 15, od 100,05 do 200 lir 22,50, od 200 do 500 lir 75, od 500 do 1000 lir 240, od 1000 do 2500 lir 460 itd. Ekse-ktor je drag gospod.

Radi brezposelnosti je izvršil samo-mor 50letni delavec Josip Maligoj pri Sv. Mariji Magdaleni v Trstu.

V Mirnu pri Gorici imajo italijan-skega učitelja, ki ravna z dečco zelo ne-usmiljeno. Vedno kaznuje otroke in kar po par ur morajo otroci klečati na podu. Pogostoma se čuje tudi od drugod, kako grdo ravna s slovensko dečco nekateri italijanski učitelji, ki so pravi mojstri v pretepanju otrok.

Umor pri Guštinah. Svoj čas smo poročali, da so našli umorjenega posestni-ka Antona Cigoja pri Guštinah. Kdo ga je umoril? Prijeli so sina, ker je bil z oče-tom sprt. Sedaj je povedala preiskovalne-mu sodniku gostilničarka Kobalova, da je bil pri njej par dni pred umorom neki rev-nob oblečen človek, ki se je jezil, da ga je Cigoj zavril, ko je prosil vlogajne. Izpreseval je gostilničarko o navadah in posebnostih Cigoja. Sledil je umor posest-nika Reharja v Branicu. Preiskovalni sod-nik je pokazal Kobalki fotografije Rehar-jevih morilcev in na eni je spoznala one-

ga človeka, ki se je takrat mudil v njeni gostilni. Piše se Furlan. Sina Cigojevega izpustijo iz preiskovalnega zapora.

Star hrastov gozd je bil ponos vasi Slope pri Brezovici. Vaški načelnik je na-jel zemljemera, da je meril skozi gozd. Do ceste ni prišlo, ali zemljemera in ad-vokata je bilo treba plačati. Vsled tega so izginili iz gozda najlepši hrasti. Gospo-darstvo!

Pogozdovanje v reški pokrajini. V okolici Bistrice so razdali v enem letu nad 600.000 sadik, v celi reški pokrajini skup-no pa okoli 1.300.000. Največ sadijo jelke.

Navijanje. Neka trgovina v ulici S. Nicolo v Trstu je plačevala za svoje lo-s-kale doslej najemnine 7000 lir. Gospodar je letos povabil stranko k sebi in zapisal ji je najemnine 30.000.

Za uspešnejši tujski promet se opra-vijo fašisti na Tolminskem. Imeli so zbor-ovanje, na katerem so govorili o lepota-h gorskega sveta, ki je vreden, da ga pose-čajo številni tujci. Pravijo, da bodo olep-sali Tolmin in da poskrbijo za najrazlič-

nejše atrakcije. Predsednik italijanskega Touring Cluba je poslal v Tolmin pismo, ki želi odboru za povzdigo tujkega pro-meta sijajnih uspehov.

Na izselitev mislijo tudi v Brjah pri Rihemberku. Odslo je doslej že 35 oseb, nekateri so pripravljajo na izselitev spo-mladi. Vipavski izseljenci v južni Ameriki so si ustanovili pevski zbor in tamburaški krožek.

Izjava

Podpisani Janez Virant, posestnik na Rašici št. 8 preključujem vso žaljivke, ki sem jih dne 13. februarja 1927 izrekel v «Segovi» gostilni v Velikih Laščah in v «Zužkovu» gostilni na Rašici zoper Janeza in Marjeto Glač iz Rašice št. 19, ter se ji-ma zahvaljujem, da sta odstopila od za-sebne obtožbe.

Na Rašici, dne 4. marca 1927.

JANEZ VIRANT

Otvoritev

čevljarske delavnice.

Naznanjam, da sem poleg svoje trgo-vine s čevlji otvoril še

špecialno delavnico za popravilo čevljev.

Sprejemajo se v popravilo čevlji vseh tovarniških znamk in popravila snežnih čevljev ter tudi izdelava vseh vrst čevljev po meri.

Vsa dela se izvršujejo pod vodstvom poznane strokovnjaka g. M. Peterela.

Naročila in popravila se sprejemajo v trgovini čevljev Sv. Petra cesta 6.

Se priporoča

M. Trebar, Ljubljana, Sv. Petra cesta 6.

Ljubiteljem cvetlic, lastnikom vrtov

se nudijo vedno zdrava in najizvrstnejša semena za cvetjice in zelenjad, od aprila dalje vseh vrst sadike pri staro-znanem trgovskem vrtnarstvu

IVAN BIZOVIČAR, Ljubljana-Trnovo

Kotizjska ulica 16.

Izvršuje najokusnejše dekoriranje dvoran za plesne in druge prireditve, zakar se p. n. društvom toplo priporoča. Izdelovanje šopkov in vencev za razne prilike. Nasa-jevanje balkonov in vrtov, in vsa ostala v to stroko spa-:: dajoča dela. ::

Cepijene vrtnice na zalogi. Cene najnižje! Cene najnižje!

V neizmerni žalosti naznanjamo vsem sorodnikom in prija-teljem, da nas je za vedno zapustila naša nepozabna mama, stara mama in tašča, gospa

Katarina Jamnik, roj. Kristanec

po kratki mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti v 76. letu svoje starosti.

Pogreb preljube pokojnice bo v soboto, dne 5. marca t. l. ob 5. uri popoldne iz hiralnice Sv. Jožefa, Vidovdanska cesta k Sv. Križu.

Blago pokojnico priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 3. marca 1927.

Žalujoča rodbina Joško Jamnik.

Bres posebnega obvestila.

Mestni pogrebni zavod v Mariboru.

Naša najboljša, skrbna mati, gospa

Lina dr. Gustinova vdov. Vodopivec, roj. Fabiani

vdova po notariu in posestnica kina

je v sredo, dne 2. t. m. ob 3/22. uri po dolgotrajni, mukepolni bolezni, previdena s tolažili sv. vere boguvdano preminula.

Pogreb drage pokojnice se bo vršil v soboto, 5. marca 1927 ob 15. uri iz kapelice mestnega pokopališča v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica bo darovana dne 7. t. m. ob 7. uri v frančiškanski župni cerkvi.

Maribor, dne 3. marca 1927.

3344

Žalujoči otroci:

Emil, Santa, Mira, Julius in Vera.

NOGAVICE

TRADE MARK

znamko znamko

ALS

KLJUČ

najboljše, najtrpežnejše, zato najcenejše

